

מיכתבים

מישגל, פחות מישקל, היא, כמובן, מצויינת. גם חרוז, גם תענוג, גם דיאטה. רקמה, מדובר כאן בהרבה דיאטה. כי לפי דעת יורדידבר המישגל הממוצע נוטל מן המשתתפים הממוצעים 15 קאלוריות מכל משתתף בלבד. **רפי רובין**, רחובות

ניו יורק אחת

על הגדרה גיאוגרפית ("אתה והש"ק"), העולם הזה 11.5.88.

העולם הזה החליט, מבלי לשאול את קונגרס ארצות-הברית או את נשיא ארצות-הברית, שהם היחידים הרשאים לעשות זאת, להכריז על מדינה 51, בנוסף ל-50 הקיימות כבר בארצות-הברית. כך מסתבר מן הסיפור על הישראלים שביקשו לקבל גריין-קארד, בהתחום לחקלאים העובדים, בדברי העולם הזה, "בחזות בטכסס ובמדינת ניו-יורק עילית".

כינתיים אין מינה כזאת בארצות-הברית. **ענת מרקוביץ**, תל-אביב

● טעות לעולם חוזרת. הכוונה היתה לא-זור הצפוני, החקלאי, של מדינת ניו-יורק, הקרוי בני האמריקאים אפר סטייט ניו-יורק.

השנה הגורלית

עוד על הקיבוצים סער וסעד ("מיכ"תבים"), העולם הזה 18.5.88.

קיים עוד הבדל בין סער, קיבוץ הקיבוץ הארצי בגליל המערבי, שבו התחנך עמי גוב, לשעבר מנכ"ל משרד-התיקשורת, לסעד, קיבוץ הקיבוץ הרחי' בגלב.

סער בדרום הוקמה ב-1947. סער בצפון הוקמה ב-1948. **עמי הרץ**, ירושלים

רש מן הגולה

על תיאבובו של קורא באוסטרליה. את העולם הזה אני קורא בגולה כבר 30 שנה. עם תיאבוב רב.

נא למסור ד"ש לעמי (ריוני רון) רון ולאורי אבנרי — חזק ואמץ!

איציק שפיגל, מלבורן, אוסטרליה

כתובת המערכת

קוראים המבקשים לכתוב למערכת העולם הזה מתבקשים לדייק בכתובת המערכת: רחוב גרודן 3, תל-אביב, **מיכ"תבים** — 63458.

בשעת הצורך ניתן גם לפנות בטי-לפון — 232262 (03), בפקסימיליה — 245242-3-972. מנזי 2009, ובטלסקס — RMYM IL 341667.

צריך לדעת לדבר

גם צילעול קל בכל גליון של העולם הזה יגלה לקורא דברים מעניינים מאוד, במיוחד כאשר המדובר במסמכים "ישרות מסי" בני-ישראל על מנתותיהם. וגם במיקוד זה חל הכלל של אותו מנגנון שהודיע, כי "צריך לדעת כיצא לדבר". וכך חזא בגליון העולם הזה שהודיע השבוע לפני 25 שנה, שתי מובאות, שהיא, בהקשרה, קלעה למטרה והשגירה, בהקשרה, קלעה דווקא בדברות:

● מתוך כוונה של נעים, שביקשו העלאת קיצוניתיהם, השבוע בהפגנה במתח משרד-הביטחון: "לנו יש הנליים מעץ, ולמשרד-הביטחון יש לב מאבן!" ● מתוך סיכום השכלתה של צעירה, שהציעה השבוע את מועמדותה לסרט "ישראלי", "גמתי עממי וכמו כן סיימתי ב"ת-ספר יסודי!"

(המשך מעמוד 3)

בחברה, כאשר עברתי באל-על בשנים 1958-1964.

חידוש זה קבור בארכיון החברה, כדרך שחיי דוש נוסף שלי מאותם ימים נשכח, והוא כרטיסה במקום שתי המילים כרטיס-טיסה (כדרך שיש לנו תפוז לתפוחיזה וכדורגל לכדור-רגל).

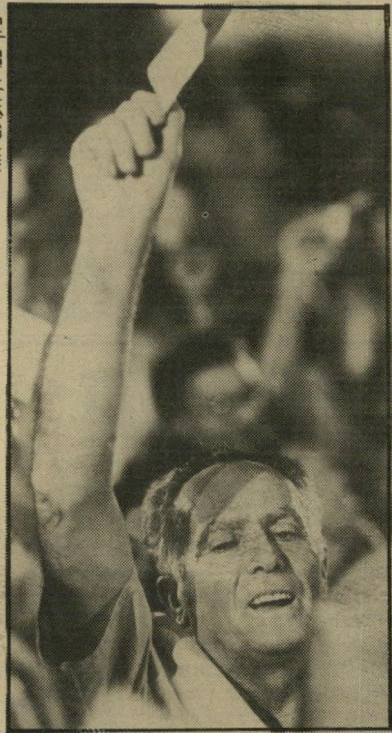
ואם בחידושי-מילים עסקינו, הרי הצעתי לפני כשנתיים את המילה סדחנים (חורז עם מרחנים) לסנדלידנוור ואת הפועל לסדחן. במקום לסנדל, קיצור של המילים סד וחנייה.

דוד בן-ישר, תל-אביב

אח"ם דרשימושי

עוד על ראשייתיות ("מיכתבים"), העולם הזה 10.2.88. והלאה.

אם עוד לא כואב לקוראים הראש מכל כיל-בולי ראשייתיות, יש גם לי משהו להוסיף בנוי-

עסקן בן-ישראל דיאטה מקורית

שא זהו ודווקא בנושא ראשייתיות הרשימו-שים (וכמו אלה שהביא הקורא קאופמן: לק"ם — ליסכה לקשרימרע וגם ליגה קומוניסטית מהפכ-נית).

באחרונה הודיע גרעון בן-ישראל, מבכירי ההסתדרות, מישפט וח"ל לשעבר, כי הוא אח"ם. כל המכירים את בן-ישראל כאיש מצניע-לכת, קצת נדהמו, כי מה פתאום דווקא בן-ישראל יגדיר עצמו כאיש-שוכר-מאור.

ואכן, זאת לא היתה כוונתו. לגבי בן-ישראל אח"ם הם, בסך הכל, ראשייתיות של הדיאטה המקורית שלו: אוכל חצאי-מנות.

יהודה סלומון, פתח-תקווה

האופנה בטביליסי

על רכישותיהן של תיירות יוצאות גרוזיה בחנויות תל-אביביות ("תש"ק"), העולם הזה 18.5.88.

הידיעה על התיירות מגרוזיה, העורכות מס' עות-קניות באלנבי תל-אביב, מציינת, כי הגבי רות האלה מעדיפות "שמלות מבר נוצץ, לא הכי אופנתיות".

זהו ניסוח גזעני, שאינו יאה להעולם הזה. מי קובע מה אופנת? לנשות גרוזיה ומי קובע ששמלה מבר נוצץ איננה הצעקה האחרונה בטי-ביליסי, בירת גרוזיה?

דבורה לבבי, ראשון-לציון

● ומה לנטיית-האופנה של נשות גרוזיה ולגזענות?

הרבה דיאטה

על מתכון דיאטה חדש ("אנשים"), העולם הזה 18.5.88.

הסיסמה של הפירסומאי יורם ברנע, "יותר

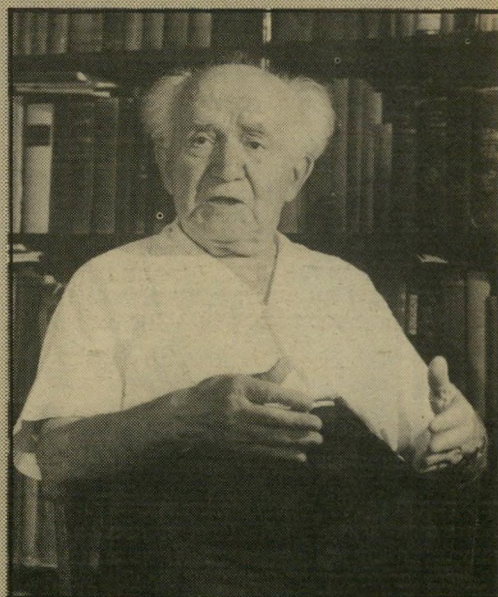

קורא יקר,

בשבוע שעבר פירסם העולם הזה במדור חשוקי ידיעה קטנה על פגישת עורכי היומנים עם ראש השב"כ. נאמר כי השב"כ ביקש לנצל את העורכים לצרכיו שלו.

העובדות הן כלהלן: עורך מעריב, עידו ריסנצ'יק, ביקש מוועדת העורכים של העיתונים היומניים לארגן פגישה עם ראש השב"כ, כדי לשמוע ממנו פרטים על פרשת דרך הניצוח. פרשה זו הראיגה את ריסנצ'יק, כפי שהראיגה את כל החברים להופשה-העיתונות בארץ.

ועדת-העורכים אכן קבעה פגישה כזאת. בעת הפגישה שלף ראש השב"כ את העדויות שמסרו

דוד בן-גוריון מה השתנה

העצירים בעת הקירתם. הוא לא מסר את העדויות בידי העורכים, אלא רק קרא מתוכן מישפט אחד, שממנו מסתבר כי אחת העצירות הודתה במעשים המיוחסים לה.

שוחד בצורת סודות

גם אחרי בידור עובדות אלה, אני חייב לאמר כי הדברים מעוררים בי האגה רבה. כבר בשנות ה-50 יצא העולם הזה תוצץ נגד קיומה של ועדת-העורכים, שטופתה עליידי היה בן-גוריון, ראש-הממשלה ושר-הביטחון דאן התנאה מומבית בכך שגילה דרך מושלמת להעלמת עובדות מעיני הציבור. ואם פשוט כינס את ועדת-העורכים, סיפר להם את הסוד וביקש מהם למנוע את פירסומם. זה הצליח תמיד.

כתוצאה מכך הפכה ועדת-העורכים מכשיר לאידן קנוניות של השתקה. זה פעל לשבירת-הרצון של כל הצדדים. השילטון היה מסוגל להשתק כל דבר שרצה, במאמלה של שיקולי-ביטחון. מעש-עוול ושחיתות, מחללים ושניאות טואטאו כך אל מתחת לשטיח של ועדת-העורכים.

ואילו העורכים היו מרוצים גם הם. היתה להם ההרגשה שהם אנשים חשובים, שהם יודעים את סודות-המדינה שאינם יודעים לאנשים פשוטים, משמע שהם מורמים מעם. זהו טון מסובך מאוד של שות, מפני שאינו קשור בהטבות חומריות.

דוד בן-גוריון